

leczeństwa chrześcijańskiego; ks. dr hab. Marcin Wysocki (Lublin), *Czyż i Afryka nie jest pełna ciał świętych męczenników?* (*Augustyn, Ep. 78,3*). *Męczeństwo jako rys duchowości Afryki Północnej*; ks. dr Dariusz Zalewski (Elk), *Rola i zadania prezbiterów we wspólnotce kościelnej w świetle pism Tertuliana*; ks. dr hab. Jan Żelazny, prof. UPJP II (Kraków), *Recepcja synodów kartagińskich św. Cypriana w Asyryjskim Kościele Wschodu w VIII wieku*. Spotkania będzie również okazją do wymiany informacji w zakresie planów wydawniczych oraz szeroko rozumianego życia patrystycznego w Polsce.

6. XIX KOŁOKWIUM KLASYCZNE W PRETORII:
 TWORZENIE I ZACIERANIE PAMIĘCI W ŚWIECIE STAROŻYTNYM,
 OD VII W. P.N.E. DO VII W. N.E.

Making and Unmaking Memory in the Ancient World, from the 7th Century BCE to the 7th Century CE – tak brzmi w oryginalnej wersji temat konferencji, której organizatorami są: University of South Africa (UNISA) i Australian Research Council (ARS). To doroczne kolokwium będzie mieć miejsce w Pretorii, **7-10 XI 2018**. Celem tegorocznego spotkania jest analiza różnorodnych aspektów konstrukcji, demontażu i rekonstrukcji pamięci oraz reputacji w różnych kulturach śródziemnomorskich na przestrzeni około 1500 lat. Organizatorzy konferencji wychodzą z założenia, że pamięć i historia nie mają charakteru obiektywnego, lecz są formą subiektywnej narracji, podlegającej manipulacji już w starożytności. Rekonstrukcja pamięci i historii dostarczała bowiem już w okresie starożytnym materiału do tworzenia przeróżnych utopii. Służyło to budowie wizji przyszłości na bazie zmanipulowanej przeszłości. Niszczenie i odtwarzanie pamięci może również następować za pomocą środków przemocy. Chodzi przy tym zarówno o przemoc „dyskursywną”, czyli różnego typu propagandę, jak i o przemoc czysto fizyczną. Konferencja została pomyślana jako interdyscyplinarna wymiana poglądów filologów klasycznych, historyków starożytnych, badaczy wczesnego chrześcijaństwa i Bizancjum oraz archeologów i historyków sztuki. Jako propozycje głównych pól badawczych, do których powinni się *grosso modo* dopasować potencjalni prelegenci, organizatorzy podają następujące przykłady: 1. uwagi metodologiczne dotyczące wykorzystania studiów nad pamięcią i badań utopii na gruncie historii starożytnej; 2. od *damnatio* do *renovatio memoriae*, czyli okaleczenie, przekształcenie i/lub ponowne użycie przedmiotów przedstawiających przeszłość (takich jak np. budynki, rzeźby i ikonografia); 3. skutki ikonoklazmu; 4. spolia w architekturze antycznej; 5. znaczenie przodków w świecie starożytnym oraz rola ich portretów i popiersi; 6. ciągłość i zmiana w historii historiografii – debaty historyków starożytnych o przeszłości; 7. tworzenie i niszczenie czyjejs reputacji w starożytnej literaturze biograficznej i hagiograficznej; 8. pamięć, utopia i starożytna religia; 9. utopie a budowanie zbiorowej tożsamości; 10. budowa genealogii i kult przodków oraz arystokratyczna rywalizacji genealogiczna. Dalszych informacji na temat przedmiotowej konferencji należy szukać na stronie: <https://chrisldw.wixsite.com/unisacolloquium2018>.

7. MIĘDZYKONFERENCJA W GANDAWIE:
 POWIEŚCIOWI ŚWIĘCI.
 POWIEŚĆ, HAGIOGRAFIA I ROMANS OD IV DO XII WIEKU

Novel Saints. Novel, Hagiography and Romance from the 4th to the 12th Century – to temat międzynarodowej konferencji organizowanej przez Uniwersytet w Gandawie (**22-24 XI 2018**). Organizatorzy konferencji stawiają sobie za cel przeanalizowanie literatury